ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—74 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

3 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β'-ΕΤΟΣ ΙΖ'-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5112

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΤΟΥ

ΕΙΣ ΒΑΡΥΤΑΤΟΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑ ΥΠΟΠΙΠΤΕΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Ε. Κ. κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

"ΑΥΤΟΔΙΚΕΙ,, ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ

ΔΙΑ ΜΙΑΣ ΘΕΑΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟΧΩΡΕΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΤΟΥ ΕΝΩ ΕΥΡΙΣΚΕΤΟ ΕΝΤΕΛΩΣ ΕΝ ΑΔΙΚΩ

Η ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ.—ΘΟΡΥΒΟΣ ΚΑΙ ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 2. Κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς συνεχίσθη καὶ ἔληξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου τῆς Ἑνώσεως Κέντρου διὰ τὴν παραπομπὴν εἰς εἰδικὸν δικαστήριον τοῦ προέδρου καὶ τριῶν ὑπουργῶν τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Παπανδρέου, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὅτι ἐδόθη ὁ λόγος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Παπακωνσταντίνου, διὰ νὰ ἀπαντήση εἰς τὸν τελευταῖον ὁμιλητὴν τῆς συνεδριάσεως τῆς παρελθούσης Τρίτης τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, προέβη εἰς θεαματικὴν ἐνέργειαν, ἀποχωρήσας μετὰ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ ὁμιλήση αὐτὸς πρῶτος κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασίν τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ κλείση καὶ ἡ συζήτησις, ἀγνοήσας τὴν σειράν, ἡ ὁποία ἰσχύει εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ὁ λόγος θὰ ἔχη καὶ ἀντίλογον, διεμαρτυρήθη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ κατόπιν ἀπεχώρησε τῆς αἰθούσης μετὰ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ὁ πρόεδρος συνέστησεν εἰς τὸν κ. Παπανδρέου, αὐτὸς πρῶτος νὰ ἐφαρμόση τὸν κανονισμὸν καὶ νὰ μὴ δημιουργῆ ζητήματα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος.

Ἡ θεαματικὴ αὐτὴ ἐνέργεια τοῦ κ. Παπανδρέου διήρκεσεν ὀλίγην μόνον ὥραν καὶ οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέτρου, ἡγουμένου τοῦ κ. Παπανδρέου, ἐπανῆλθον εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Η ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Παπακωνσταντίνου.

«Αἱ μακραὶ συζητήσεις, λέγει, τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν ἐκδηλώσεων πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Καὶ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως εἶναι εὐχάριστος ἡ διαπίστωσις, ὅσον καὶ ἂν αἱ διαβεβαιώσεις ὡρισμένης παρατάξεως ἀφίνουν ἀδιάφορον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος τόσον ἔχει δοκιμασθῆ καὶ τόσον ἔχει πάθει.

«Ἡ συζήτησις, ἡ ὁποία διεξάγεται τὰς ἡμέρας αὐτάς, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ δώση εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς πραγματικούς, τοὺς οὐσιαστικοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἠσκήθησαν αἱ δύο προτάσεις παραπομπῆς τῶν ὑπουργῶν τῆς κυβερνήσεως Δόβα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν θὰ μὲ ἐμποδίση....

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ λόγου τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου, εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Παπανδρέου, συνοδευόμενος ὑπὸ πλείστων βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Εὐθὺς ὡς ἔφθασεν εἰς τὴν θέσιν του ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐσημειώθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Παπανδρέου. Ἐπιτρέπεται κ. ὑπουργέ;

Παπακωνσταντίνου. Ὁρίστε.

Παπανδρέου. Κύριε ὑπουργέ, κύριε πρόεδρε τῆς Βουλῆς...

Πρόεδρος. Δὲν ἠμπορεῖτε τώρα νὰ διακόψετε τὸν ῥήτορα. Δὲν σᾶς δίδω τὸν λόγον.

Παπανδρέου. Δὲν ἠμπορεῖτε; Κύριε πρόεδρε τῆς Βουλῆς ἐπιβεβαιώνετε τὸν παλαιὸν χαρακτηρισμὸν ὅτι ὑπάρχει σχολὴ μικρων τεχνασμάτων. Διὰ πρώτην φορὰν ἐζήτησα τὸν λόγον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν δύο τελευταίων μηνῶν, διὰ τῆς προτάσεως παραπομπῆς εἰς εἰδικὸν δικαστήριον μελῶν τῆς κυβερνήσεως Δόβα. Δὲν ἀνῆλθον ποτὲ ὡς τώρα εἰς τὸ βῆμα καὶ εἴμεθα ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι καταθέσαμεν τὴν πρότασιν παραπομπῆς.

Πρόεδρος. Πῶς ὁμιλεῖτε κ. ἀρχηγὲ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου;

Παπανδρέου. Νὰ ἀκούσετε πρῶτα... (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Παπανδρέου. Θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄπαντες οἱ βουλευταὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀποχωροῦν τῆς αἰθούσης, διαμαρτυρόμενοι.

Πρόεδρος. Λυποῦμαι, διότι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε. Κ. ὑπέπεσεν εἰς βαρύτατον κοινοβουλευτικὸν παράπτωμα.

Κανελλόπουλος. Μὲ ξενίζει βαθύτατα ἡ στάσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῶν ὀπαδῶν του. Εἰσῆλθον αἰφνιδίως εἰς τὴν Βουλήν, καθ' ἣν ὥραν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡμίλει καὶ ὁ κ. Παπανδρέου διέκοψε χωρὶς νὰ ζητήση τὸν λόγον, διὰ νὰ προβῆ εἰς διαμαρτυρίας, ἐχούσας ποῖον περιεχόμενον; Πρὸ ὀλίγου εὑρέθην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ ἠρωτήσαμεν τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἐὰν ἔχει ζητήση τίς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τὸν λόγον καὶ μᾶς εἶπεν ὁ κ. πρόεδρος ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων λεπτῶν, δηλαδὴ ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν αἴθουσαν καί τῆς ἀνόδου του εἰς τὸ βῆμα, ἔστειλεν ὁ κ. Παπανδρέου βουλευτὴν ἢ τὸν γραμματέα του διὰ νὰ ζητήση τὸν λόγον.

»Ἀπήντησεν ὁ κ. πρόεδρος ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤδη ἔχει ὁρίση ὡς πρῶτον ὁμιλητὴν ἀπόψε, καθ' ὃ ἔχει δικαίωμα, τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

»Ἐρωτῶ: 1) Δὲν ἔχει δικαίωμα ἡ κυβέρνησις νὰ πράξη τοῦτο; 2) Διατὶ ἐγκαίρως εἰδοποίησεν ὁ κ. Παπανδρέου τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς; 3) Καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῆ ὅτι εἶχεν εἰδοποιήσει ἐγκαίρως, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἔκρινεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ λάβη πρώτη τὸν λόγον, διατὶ καλὰ καὶ σώνει ἔπρεπε νὰ συμβῆ αὐτὴ ἡ σκηνὴ ἡ πρωτοφανής; Τί ἐσήμαινεν ἡ εἰσβολὴ αὐτὴ τῶν κυρίων καὶ ἡ ἔξοδός των; Καὶ τί μέθοδοι πολιτικῆς εἶναι αὐταί, τὰς ὁποίας ἐγκαινιάζουν;

»Ἡ ἀπάντησις εἰς ὅσα εἶπον ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως Δόβα καὶ ἐναντίον τῆς κυβερνήσεώς μας, ἐδόθη ὑπὸ τῶν ἰδίων. Ἐδόθη διὰ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον συμπεριεφέρθησαν ἀπόψε ἐναντίον της Δημοκρατίας καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν.

Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΝ ΟΛΙΣΘΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ πρόεδρος, τὸ ἀκούσατε καὶ τὸ εἴδατε προηγουμένως, ἠπόρησε διὰ τὴν εἰσβολήν, διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Παπανδρέου διέκοψε τὸν κ. Παπακωνσταντίνου. Ἠρώτησε τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐὰν ἐζήτησε τὸν λόγον καὶ πῶς συμβαίνει νὰ διακόπτη αὐθαιρέτως. Τότε ἐκραύγασαν ὅλοι οἱ συνάδελφοι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ἐπὶ τῇ βάσει τίνος Συντάγματος, τίνων νόμων καὶ τίνος κανονισμοῦ προέβησαν εἰς τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν;

Τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα ἔχει ἤδη κριθῆ, ἀλλὰ ἐκρίθη ἔτι μᾶλλον ὑπὸ αὐτῶν τούτων τῶν διατυπωσάντων τὴν πρότασιν παραπομπῆς εἰς βάρος τοῦ ἑαυτοῦ των (ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐκ τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως).

Πρόεδρος: Διακονῶ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὡς πρόεδρος ἐπὶ μίαν 10ετίαν. Οὐδέποτε οἱ λόγοι μου ἐθεωρήθησαν ὡς μὴ ἀκριβεῖς, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον. Εἶμαι σήμερον ὑποχρεωμένος νὰ ἐνισχύσω τὴν διαβεβαίωσιν, ποὺ σᾶς δίδω διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς μου.

»Μέχρι τῆς 7ης ὥρας παρὰ 5', οὐδεὶς μοῦ ἐζήτησε τὸν λόγον ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ἀντιθέτως, ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μὲ εἰδοποίησεν ὅτι θὰ ὁμιλήση ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πρῶτος.

Κανελλόπουλος. Ἀφοῦ ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ὑμᾶς ἐνώπιόν μου, μήπως εἶχεν ἤδη ζητήσει τὸν λόγον ὁ κ. Παπανδρέου;

Πρόεδρος. Ὅταν μὲ ἐπεσκέφθη εἰς τὸ γραφεῖον μου ὁ κ. Μοθονιὸς δι' ἄλλην αἰτίαν ἐντελῶς ἰδιωτικῆς φύσεως, ἀφορώσης τὸν κ. Παπανδρέου, τοῦ εἶπον νὰ συστήση εἰς τὸν κ. Παπανδρέου νὰ λάβη ὀλίγον ἐνωρὶς τὸν λόγον εἰ δυνατὸν πρὸ τῆς 10ης ὥστε νὰ τελειώσωμεν εἰ δυνατὸν εἰς τὰς 12.

»Ὁ κ. Μοθονιός, ἔκπληκτος μοῦ ἀπήντησε: Μά, δὲν θὰ λάβη πρῶτος τὸν λόγον; Τοῦ ἀπήντησα: Δὲν μοῦ ἐζήτησε τὸν λόγον.

»Καλῶ τὸν κ. Βοζίκην, καλῶ τὸν γεν. γραμματέα καὶ τοὺς ἐρωτῶ: Μήπως ὁ κ. Παπανδρέου ἐτηλεφώνησε πρὸς αὐτούς; Ἰδοὺ μέχρι ποίου σημείου ἔφθασεν ἡ εὐσυνειδησία μου. Μοῦ ἀπήντησαν, ὅτι οὐδεὶς εἶχε ζητήσει τὸν λόγον ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

»Κατόπιν τούτου εἶχον καθῆκον νὰ δώσω τὸν λόγον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης; Ναί ἢ ὄχι;

Πολλοὶ βουλευταί. Μάλιστα, μάλιστα.

Πρόεδρος. Δὲν ζητῶ τὴν ἔγκρισίν σας, ἀλλὰ θὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην λύπην ὅτι εἰς ἐκ τῶν παλαιοτέρων ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ βουλευτῶν καὶ ἡγέτης κόμματος. εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν χωρὶς νὰ σεβασθῆ τὸν πρόεδρον καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ῥήτορα ὑπουργὸν καὶ ὡμίλησεν αὐθαιρέτως, αὐτοδικήσας οὕτως εἰπεῖν κατὰ τοῦ κανονισμοῦ καὶ τοῦ προεδρείου. Εἶπεν ὅσα εἶπε, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ δὲν ἀντελήφθην, διότι ὁμολογῶ ὅτι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς μου, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ διατηρήσω τὴν ψυχραιμίαν μου ἐπὶ ἓν ἢ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας, διότι δὲν ἐφανταζόμην ὅτι εἰς τόσον παλαιὸς καὶ πεπειραμένος κοινοβουλευτικὸς ἀνὴρ θὰ διέπραττεν αὐτὸ τὸ κοινοβουλευτικὸν ἀτύχημα. Εἶναι ὁ ἐπιεικέστερος χαρακτηρισμός, τὸν ὁποῖον δύναμαι νὰ δώσω ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς.

»Ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην λύπην μου. διότι δὲν ἠδυνήθην κ.κ. βουλευταὶ νὰ ἐπιβάλω τὴν τάξιν, ὡς ὁ κανονισμὸς ὁρίζει. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι καὶ τὸ παρελθὸν καὶ ἡ ἡλικία τοῦ κ. Παπανδρέου μοῦ ἐπέβαλον νὰ ἀποφύγω πᾶσαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΞΗΓΓΕΙΛΕ ΧΘΕΣ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΕΚΑΜΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΝ ΠΡΟΣ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΣΑΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ ΑΓΓΛΙΑ-ΙΑΠΩΝΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 2. Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἀπηυθύνθη ἀπόψε πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸν Ἔθνος καὶ τὸν κόσμον ἐν σχέσει μὲ τὰς πυρηνικὰς δοκιμάς καὶ τὸν ἀφοπλισμόν, ἐξαγγείλας τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἀτομικῶν δοκιμῶν καὶ ἀπευθύνας ἔκκλησιν ὑπὲρ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἀρχίζουν εἰς Γενεύην αἱ ἐργασίαι τῆς διασκέψεως τῶν 18 Ἐθνῶν.

Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι πιστεύουν ὅτι ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ προέδρου Κέννεντυ ἐζητήθη ἡ γνώμη πολλῶν ἄλλων κυβερνήσεων καὶ κυρίως τῆς ἀγγλικῆς, ἀρνοῦνται ὅμως νὰ τὰς ἀναφέρουν ὀνομαστικῶς. Ἐγνώσθη ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐνημέρωσε τὴν Ἰαπωνικὴν διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ἰαπωνίας.

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἀπόγευμα ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐδέχθη ὡρισμένον ἀριθμὸν Ἀμερικανῶν βουλευτῶν Ρεπουμπλικάνων καὶ Δημοκρατικῶν, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν ὁμαδικῶς εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, προκειμένου ὁ πρόεδρος νὰ τούς ἐνημερώση ἐπὶ τοῦ λόγου, ποὺ ἐξεφώνησεν.

Ὁ λόγος τοῦ Προέδρου διήρκεσεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ τὸν ἀνέγνωσεν εἰς τὸ γραφεῖον του παρουσία τῶν ἀντιπροσώπων πέντε διεθνῶν πρακτορείων Τύπου, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ «Τάς», καθὼς καὶ μερικῶν ἐκπροσώπων τῶν μεγαλυτέρων ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων.

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ

Εἰς τὸ Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον καὶ Μουσεῖον τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης Πατρῶν παρεδόθη τὸ ἀρχεῖον Δημοσθένους Τσικλητήρα ἐξ 125 ἐγγράφων, συνταχθέντων πρὸ 100ετίας καὶ ἀναφερομένων εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ δικαστικὴν κίνησιν τῆς πόλεώς μας κατὰ τὰ ἔτη 1850—1870. Ἡ παραχώρησις τῶν ἐγγράφων ἐγένετο ἐκ δωρεᾶς τῆς ἀειμνήστου Ἀμαλίας Ἰωάν. Μομφερράτου.

ΕΞΑΓΟΡΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Ἐξηγοράσθησαν ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η αἱ Ἠλεκτρικαὶ Ἑταιρεῖαι Ζακύνθου καὶ Ἀργοστολίου. Ἤδη ἐδόθησαν ἐντολαὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν μελετῶν διὰ τὰς ἀναγκαίας βελτιώσεις τόσον τῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς ὅσον καὶ τῶν δικτύων τῶν δυο πόλεων.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΒΟΜΒΑΙ ΕΞΕΡΡΑΓΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. Μεταξὺ τῆς 15ης καὶ 16ης ὥρας Γκρήνουϊτς, ἐσημειώθησαν ἐνταῦθα 4 νέαι ἀπόπειραι διὰ γομβῶν ἐκ πλαστικῆς ὕλης. Οὕτω, ἐξερράγη βόμβα πρὸ τοῦ διαμερίσματος τοῦ κ. Ζουέν, συντάκτου τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος «Οὐμανιτέ», προκαλέσασα ὑλικὰς ζημίας.

Ἑτέρα βόμβα ἐξεράγη πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ συντάκτου τῆς «Κομπὰ» Λεὸν Ζώρζ. Ὡσαύτως εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Μονπαρνὰς ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς ἄτομον, συνεπείᾳ ἐκρήξεως τρίτης βόμβας εἰς τὴν οἰκίαν ἀγνώστου. Τέλος τετάρτη βόμβα ἐξερράγη πρὸ ἑτέρου διαμερίσματος.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΣ ΕΥΡΕΘΗ ΕΙΣ ΕΡΗΜΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 2. Ἀνασκαφαὶ διεξαγόμεναι εἰς τὴν ἔρημον Ἀππού-Μηνὰ εἰς ἀπόστασιν 80 χλμ νοτ. τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔφεραν εἰς φῶς τὰ πρῶτα κτίσματα μεγάλης Χριστιανικῆς πόλεως τοῦ 3ου αἰῶνος. Ὁ δρ Μπαχούρ, διευθυντὴς τοῦ κοπτικοῦ μουσείου Καΐρου, ἐξέθεσε χθὲς πρὸς τοὺς δημοσιογράφους τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἀνακάλυψις.

Οἱ ἀρχαιολόγοι—εἶπε—διηρωτῶντο ἀπὸ μακροῦ διὰ ποῖον λόγον, δὶς ἐτησίως, οἱ κόπται χριστιανοὶ τῆς περιοχῆς μετέβαινον εἰς προσκύνημα εἰς τὴν ἔρημον διὰ νὰ τιμήσουν δύο λίθους, οἱ ὁποῖοι, φαινομενικῶς, οὐδεμίαν σπουδαιότητα παρουσίαζον.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΡΙΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Απ ΚΟΡΙΝ. (η'8—θ'2)

"ΙΝΑ ΜΗ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΩ,,

Τοῦ αἰδεσ. κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ἂν θελήση κανεὶς νὰ ἐκφράση τὸν κεντρικὸ σκοπὸ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς μὲ μιὰ μόνον φράσι, μπορεῖ νὰ εἰπῆ τὸ ἑξῆς: ἡ ζωή μας σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ ἔργα της, πρέπει νὰ εἶναι ἀρεστὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὠφέλιμη εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ πρέπει νὰ προσέχη καὶ νὰ ἐφαρμόζη ὁ χριστιανός, ἂν θέλη νὰ εἶναι συνεπὴς μὲ τὴν πίστι καὶ τὶς ἀρχές του. Ὅτι εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ ἀποφεύγεται.

Ἀλλὰ καὶ κάθε τι ποὺ πρόκειται νὰ ζημιώση τοὺς συναν θρώπους μας, τοὺς ἀδελφούς μας, δὲν πρέπει νὰ τὸ κάνουμε ποτέ, διότι κάτι τέτοιο προσβάλλει τὸ θεῖο θέλημα. Καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ ζημία ποὺ προξενοῦμε στὸν ἄλλον, εἶναι ψυχική, τότε ἡ εὐθύνη μας εἶναι τεραστία. Αὐτὸ ἀκριβῶς τονίζει ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τὸν αὐριανὸν Ἀπόστολον καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ ἡμεῖς σήμερον.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὶς γνῶμες των καὶ τὶς ἀντιλήψεις των ὅσον ἀφορᾶ τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον. Εἶναι ἄνθρωποι ποὺ βλέπουν τοὺς ἄλλους σὰν ἐχθροὺς καὶ ἐφαρμόζουν τὸ σύνθημα: «ὁ θάνατός σου ζωή μου». Πατοῦν ἐπὶ πτωμάτων, ἀδικοῦν μὲ ὅλα τὰ ἀσυνείδητα μέσα καὶ συμπεριφέρονται μὲ ἀχαρακτήριστη σκληρότητα πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ἄλλοι πάλιν, βλέπουν τοὺς ἄλλους μὲ ἀδιαφορίαν. Κυττάζουν τὸν ἑαυτόν τους καὶ μόνον, τὸ σπιτάκι τους καὶ οὔτε κὰν τοὺς ἐνδιαφέρει γιὰ τὸ τί γίνεται δίπλα τους. Μὴν ἀσχολούμεθα, ὅμως, ἀγαπητοί μου, μὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, διότι εἶναι τελείως ξένοι πρὸς τὶς ἀρχὲς τοῦ Εὐαγγελίου μας, ἄνθρωποι χωρὶς πίστιν καὶ χωρὶς Χριστόν. Καλὰ αὐτοί· ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ πῶς νοιώθουμε τὶς ὑποχρεώσεις μας πρὸς τοὺς ἄλλους; Κάπως διαφορετικὰ βέβαια ἀπὸ τοὺς προηγούμενους, ὄχι ὅμως ὅπως θέλει καὶ ὁ Θεός. Νὰ δηλαδὴ τί κάνουμε: Κάτι νοιώθουμε μέσα μας.

Συγκινοόμεθα πολλὲς φορὲς γιὰ τὴ δυστυχία τῶν ἄλλων; Πονοῦμε ὅταν πονοῦν καὶ ὑποφέρουν. Φαινόμαστε πρόθυμοι στὸ νὰ τοὺς παρηγοροῦμε, νὰ τούς βοηθοῦμε λίγο ἢ πολύ, νὰ παραστεκώμαστε πλάϊ τους, νὰ τοὺς ἐνισχύουμε ὅσον εἶναι δυνατόν... Καὶ αὐτὰ ὅλα προκειμένου νὰ ἐξυπηρετήσουμε τὶς ὑλικές των ἀνάγκες. Ἐλάχιστα προσέχουμε τὴν ψυχή, παρ' ὅλο ποὺ αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸν πραγματικὸν ἄνθρωπον καὶ αὐτὴ πρὸ παντὸς ἔχει ἀνάγκην τονώσεως καὶ στηριγμοῦ. Ξεχνᾶμε ἴσως, ὅτι ὁλόκληρη ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ κακοδαιμονία ποὺ μᾶς δέρνει, ὀφείλεται στὴν ἀθλιότητα τῆς ψυχῆς.

Καὶ ὅμως, οὔτε κὰν τὴν ὑπολογίζουμε. Καὶ τὶς δικές μας ψυχὲς παραμελοῦμε καὶ γιὰ τὶς ψυχὲς τῶν ἄλλων ἀδιαφοροῦμε. Μᾶς συγκινοῦν περισσότερον οἱ ὑλικές των ἀνάγκες, γι' αὐτὸ συμπονοῦμε καὶ δίνουμε πενταροδεκάρες καὶ ξεροκόμματα, ἐνῷ ἡ ψυχική τους κατάστασι μᾶς ἀφίνει ἀσυγκίνητους. Καὶ νὰ ἦταν μόνον αὐτό... Τὸ χειρότερο εἶναι, ὅτι πολλὲς φορὲς τραυματίζουμε τὶς ψυχές των μὲ τὰ λόγια ἢ μὲ τὴν ἄσχημη συμπεριφορά μας. Τὶς τραυματίζουμε θανάσιμα μὲ τὶς ἀπρέπειες καὶ μὲ τὴν ἄσχημη διαγωγή μας. Καὶ μάλιστα ὅταν τύχη νὰ κατέχουμε κάποια θέσι μέσα στὴν κοινωνία...

Τότε οἱ κακὲς πράξεις καὶ τὰ ἐπιλήψιμα ἔργα μας κλονίζουν τὶς ἀκατάρτιστες ψυχές; διασαλεύουν τὶς ἀρχὲς καὶ τὶς πεποιθήσεις των καὶ τὶς σκανδαλίζουν ὅπως λέγομεν συνήθως. Εἶναι τρομερὸν ἁμάρτημα τὸ σκάνδαλον, ἀναγνῶσται μου. Εἶναι ἔγκλημα, τὸ μέγεθος τοῦ ὁποίου παρέστησε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μὲ τὶς γνωστές καὶ χαρακτηριστικὲς ἐκεῖνες φράσεις: «ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται» καὶ ἡ ἄλλη ποὺ λέγει: «ὃς δ' ἂν σκανδαλίση ἕνα ἐκ τῶν μικρῶν τούτων... συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ...».

Μὲ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ νόημα ὁμιλεῖ καὶ ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τὸν αὐριανὸν Ἀπόστολον. Προκειμένου, λέγει, νὰ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου, τὸν οἱονδήποτε ἄνθρωπον, ποὺ εἶναι ἀδύνατος καὶ ἀκατάρτιστος εἰς τὴν πίστιν, δὲν πρόκειται νὰ φάγω κρέας σὲ ὅλη μου τὴ ζωή!... Κι' ὅταν μιλάη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ φαγητοῦ, ποὺ τὸ θεωροῦμε συνήθως ἀσήμαντο, πόσο μᾶλλον ὅταν πρόκειται γιὰ ἄλλα ζητήματα σοβαρότερα;... Δὲν ἔχεις λοιπὸν δικαίωμα, ἀδελφέ μου, νὰ κάνης ὅσα θέλεις, ἔστω καὶ ἂν τὰ βρίσκης σωστὰ καὶ τὰ δικαιολογῆς στὴν συνείδησί σου. Οὔτε, πολὺ περισσότερο, μπορεῖς νὰ λές: «Αὐτὸ ἀφορᾶ τὴν ἰδιωτική μου ζωὴ καὶ δὲν μὲ ἐνδιαφέρει γιὰ τὴν γνώμη τοῦ κόσμου». Ἴσα—ἴσα, ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῆ εἶναι ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι ποὺ μᾶς παρακολουθοῦν.

Ἡ ζωή μας γι' αὐτούς, πρέπει νὰ εἶναι φωτεινὸ ὑπόδειγμα. Ὑπόδειγμα καὶ ἀπὸ θετικῆς ἀπόψεως, μὲ